

בעל „שעת רצון“ שתוכניתו קוצצה, מאשים: „סתם פחדנים עלובים!“

קובי ניב

„שלא חזינו אותי אף פעם!“

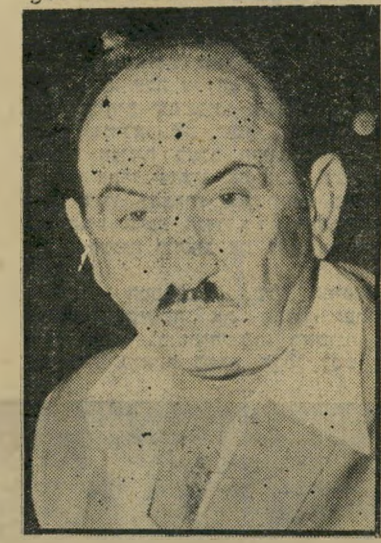
אני מבקש ממך, על כך, להתעלות לרגע מפחדנותך העלובה ולהיות אמיץ וגלוי. אנא, הורה לפקודיך שלא להזמין אותי לדבר בדבריו שלכם אף פעם. נודה על האמת – לתוכניות מוקלטות לא ארצה אני לבוא, ולתוכניות בשידור חי לא תרצה אתה שאבוא.

אשמח שלא לשתף עימכם פעולה בעתיד, קובי ניב

אחת התוכניות הפופולאריות בי תהנתה השידור הצבאי גלי צה"ל, היא התוכנית שעת רצון. מפיקת התוכנית, רחל טל-שיר, נהנת להזמין מדי שבוע אורח אחר, להעמיד לרשותו את המיקרופון ושעתי-שידור שלמה וטובה יכול האורח להגיש שירים ופזמונים לטעמה, לקרוא קטעים או לספר מה שעולה בדעתו. בשבוע שעבר הסתבר כי התוכנית לא נועדה להציג את טעמים של האורחים בה, אלא את טעמים של מפקדי התחנה הצבאית.

ביום השלישי שבוע שעבר הוזמן לי הקלטת התוכנית הסאטיריקאית קובי ניב, לשעבר מעורר תוכנית-הטלוויזיה ניקוי ראש ובעל המדור הסאטירי בהעולם הזה. קובי הקליט את שעת-הרצון שלו, ש נועדה לשידור בלילה-השבת. בין השאר קרא קובי בהקלטה כמה קטעים שראו אור במדורו בהעולם הזה בשנה האחרונה. אך כאשר האזין ניב לשידור התוכנית הסתבר לו כי טעמו האישי עבר צנזורה קפדנית. כמה מפיטי האסטרטגיה שלו, אף שאין בהם כל גילוי סוד ביטחוני, הוש"ט מוט-מהקלטה. קטע אחד („אני לא גבר“ העולם הזה 2074) נפסל כולו ואילו קטע שני („יורים וחובים“ העולם הזה 2050) נפסל בחלקו.

נסער על הקיצוצים שנערכו בשעת הרצון שלו וישב קובי ניב, וכתב את המיכ"ב חב הבא למפקד גלי צה"ל, מרדכי נאור: המפקד, ישמעי אתם בתחנת-השידור הצבאית,

יו"ר שכטרמן סוס בתור קונסול

יותר של שכטרמן היתה אי-הכחלתם של שני חבריה-הכנסת הצעירים של חרות, משה קצב ורוני מילוא (מיליקובסקי). השניים, ובעיקר רוני מילוא, היו אלה שטרפדו את הצעתו וגרמו את תבוסתו המוחצת. רק כאשר התכנס מרכז המיפלגה, והז רכילות החלה זורמת בשטף בין הגושים השונים, התברר לחברי המרכז מהי הדרך שבה פעל שכטרמן בהרכבת הרשימה. כאשר הרכיב את רשימת 56 חברי ה"נהלה הוא לא טרח כלל להתיעץ עם ראשי הסניפים הגדולים בתל-אביב, ירושלים, רמת-גן וחיפה. הוא לא טרח גם לשאול את דעת אנשי מחלקת האירגון של המיפלגה לדעתם על הצעתו ואף לא פנה ליו"ר הקודם, יצחק שמיר, כדי לקבל את תות-דעתו. השיא היה שלמרית ש מבחינה פורמאלית היה חייב בכך, לא קיים שכטרמן התייעצות עם יו"ר התנועה, משה ארנס.

חבריה-הכנסת הצעירים של חרות, ה שואפים לרכוז בידיהם עוצמה אירגונית והשפעה בסניפים שתבטיח את מעמדם במיפלגה, פתחו במיתקפה מילולית סוערת על הצעתו של שכטרמן.

עוד לפני שהצעה הובאה להצבעה היה ברור שתיפול, ואכן היא נדחתה ברוב מכריע. האווירה במצודת זאב היתה לוחט ומתוחה. כדי להרגיע את הרוחות הוצע יו"ר התנועה, ח"כ משה ארנס, לבחור ביניים במזכירות מצומצמת של עשרה חברים. למרבית הפלא נדחתה אף הצעה זו ברוב קולות, כשהמגמה ברורה – ללכת עד הסוף ולסלק את שכטרמן מתפי קיד יו"ר הנהלת תנועת חרות.

הקרקת העינה. בשלב זה התערב בי דיון, בפעם האשונה, מנחם בגין, שישב עד אז כצופה במאבק-הכוחות המתרחש בממלכתו. אחרי שהצעתו של משה ארנס נדחתה ביקש בגין את רשות הדיבור, וטען שאי-אפשר לשתק את התנועה. על כך הציע למנות מזכירות מצומצמת ל תקופה של שלשה שבועות.

בהצבעה גלויה נוספת התקבלה, כמצוי פה, הצעתו של בגין. זו היתה למעשה הצעתו המקורית של ארנס, והעובדה ש בגין נחלץ לעזרתו מרמות על הגברת השפעתו של ארנס בחרות, מיעד הכינוס הבא של מרכז חרות עדיין לא ידוע. אולם שכטרמן הבין את הרמו וכבר פנה אל חלק מקבוצת-החלץ במיפלגה לקבל את המלצותיהן.

אם לא יצליח שכטרמן במלאכה העדינה של סיפוק רצון הכל, אין ספק שבישיבה הקרובה של מרכז חרות יצא את עצמו מודח מתפקיד יו"ר הנהלת התנועה.

איתן ליבני ומיכאל דייקסל. ברשימתו של שכטרמן לא הופיע אפילו שר אחד לרפואה מבין שרי חרות. רשימת חברי הנהלה הפכה קאריקטורה עלובה, זו היתה הפעם הראשונה בהיסטוריה של תנועת חרות שבה לא היו מרבית חבריה-הכנסת של ה תנועה כלולים בהנהלה.

היבט עד הסוף. טעותו המורה בי

מנחם דיד ואריה קרמר. חיוק מעמדו של קרמר, הסובל מנידוי כמעט כללי של אנשי חרות שואפי הקתאריזם, עורר זעם כללי.

שכטרמן כלל בהצעתו רק ארבעה חברי כנסת מחרות: מאיר כהן, יוסף רום, יורם איידור ומוטקה ציפורי. כאשר עוד קודם לכן סירבו להיכלל ברשימה גאולה כהן,

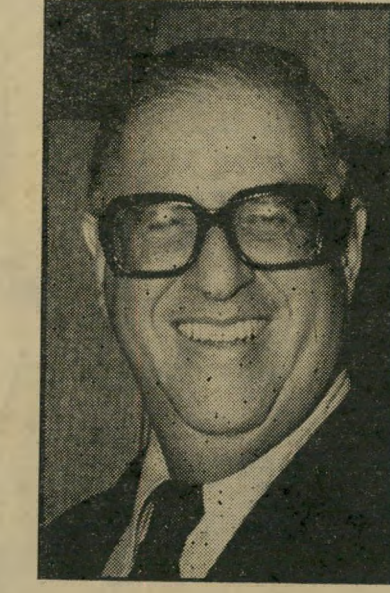
להחזיק את אבא אבן כנשיא מוסד אקדמאי? יקרה ב"בית-ברל"

פרשת הקומיסיון שהוא מקבל התגלתה רק תודות ליועץ-המישפטי-לממשלה אהרון ברק, אשר קבע כי אין להעמיד לדין את אבן נוכח עדויות של סגן-שר-האוצר לשי עבר ד"ר צבי דינשטיין ומיספר מזכירות באוצר, וכן אישורי מחלקת זיהוי פלילי במיטרה בדבר מקוריות המכתבים ש הוציא אבן כי ניתן לו בשעתו אישור מן האוצר לנהל השבון, והוא אכן ניהל התכתיבות עם האוצר בענייני החשבון. אולם תוך כדי כך התברר כי 20 אלף דולאר שנשארו בחשבוננו של אבן הם קומיסיון שקיבל על איסוף תרומות בחו"ל עבור מוסדות ישראלים. הדבר הוזכר בחוות הדעת של ברק, וכך התברר כי אבן גובה לעצמו קומיסיון על מה שעלו לעשות ללא תמורה בתוקף תפקידו.

שאלה בפני עצמה היא אם קומיסיון הוא בחזקת שכר שאסור לחברי-כנסת לקבל נוסף על משכורתו כחברי-כנסת. אולם לי ציבור התגלה אבן כקומישיונר רודף-בצע שאינו מהסס, נוסף על הכנסותיו מספריו ומנאמיו בסך 200 אלף דולר בשנה, לגבות גם קומיסיון על תרומות. כיוון ש ספריו ונאמיו מושתתים על תפקידיו ה ציבוריים והחומר הנאסף והנכתב בהם שאוב ברובו מעבודתו ומיוקרתו בשליחות המדינה, הרי אבן מגלם מיקרה קלאסי של רודף-בצע המנצל כל שליחות ציבורית להגדלת עושרו הפרטי.

התפקדות שנהג בכספי בית ברל מהווה היכחה נוספת לאופיו. האיש שלא היסט לצאת בשליחות ממשלת הליכוד חודש אחרי מפתל מיסלגתו לא היסט גם לשלוח יד בהוצאת בית ברל המשוע למימון, מול חצי מיליון הלירות שעלה אבן למוסד, ניצבים חברי מזכירות הלישכה הנאלצים להפוך את ביטאון המיפלגה מיגוון לריבעון מחוסר תקציב, אחרי ש כבר סגרו את הביטאון רחוק.

מיכללה של תנועת חרות על שם אריה בן-אליעזר קיבלה מן הסוכנות מדי שנה כ-8 מיליון לירות. לפני שנה חדלה ה"ס תדרות לממן את בית ברל, והסוכנות סירי בה להגדיל את הקצבתה. המוסד כנס

ח"כ אבא אבן שליחת יד בהוצאות

לקשיים ואבן אולי להתרים עבורו. תרומות רבות לא הבא, אולי משום שעל התרומות כאלה אין מקבלים קומיסיונים כמו על תרומות למען אוניברסיטת תל-אביב וגור פים אחרים.

רות הלישכה בדקה ומצאה כי אין לו צורך במוכרה, ולפני כמה שבועות הופר סקה עבודתה. המזכירות מבקשת גם לבי דוק אם יש צורך באחזקה מלאה של מכונית ונהג לאבן על חשבון המוסד.

שאלה אחרת בעניין זה היא אם מעביר אבן לבית ברל את דמי אחזקת הרכב שהוא מקבל מן הכנסת. חברי-כנסת מקבל כ-4000 לירות לחודש לאחזקת רכב פרטי הרשום על שמו, וסכום של כ-2000 לירות אם הרכב אינו שלו והוא מוחזק על-ידי מוסד. חברי-כנסת אחרים, כדוגמת מנחם בגין, שמכוניתם היתה בבעלות תנועת חרות, הקפיד להעביר את אחזקת הרכב לתנועה, וכך גם צריך לנהוג לפי דיני מסי-הכנסת. מזכירות הלישכה ביקשה לדעת אם אבא אבן העביר את אחזקת הרכב למוסד, ועד היום לא הצליחה לקבל תשובה. לפי תקנות מסי-הכנסת אסור לקבל פעמיים אחזקה על אותה המכונית. אם לא העביר אבן את אחזקת הרכב לבית ברל, קיים חשש כי עבר על תקנות מסי-הכנסת.

קומיסיון של תרומות

מזכירות הלישכה היא גוף שהוקם לפני חודשים, כאשר התברר לראשי מיפלגת העבודה כי משוהו רקוב בבית ברל. המזכירות מורכבת מעורף-הדין אברהם בריר שהנדב לפעול לימינו של שימרון פרס במרכז המיפלגה, ואליו נוספו יושבי ראש הסתדרות הרופאים הד"ר רם ישי, אהרון ארון, אברהם כ"ץ (קצלה) ועוררר הדיו דוד ליבאי. למזכירות התברר דבר מזור. עד לפני שנה קיבל בית ברל המיכה קבועה ממגבית ההסתדרות, ומן הסוכנות היהודית קיבל רק רבע מיליון לירות. ה